

[Statsministeren]

melse mellem Nordisk Ministerråd og Nordisk Råds udvalgsstruktur. Det vil stimulere dialogen mellem Nordisk Ministerråd og Nordisk Råd, både når det gælder prioritering af samarbejdet og udarbejdelse af budgettet, og vil give nye muligheder for Nordisk Råds budgetindflydelse.

For at styrke koordineringen af det formaliserede samarbejde foreslås det i rapporten at samlokalisere Nordisk Råds Præsidiasekretariat og Nordisk Ministerråds Sekretariat, men fortsat som to selvstændige enheder. Hvorvidt dette skal gennemføres, er naturligvis op til Nordisk Råd.

Udenrigs- og sikkerhedspolitikken har fundet sin plads i det nordiske regeringssamarbejde. Møderne mellem udenrigsministrene er blevet hyppigere, og de fælles udtalelser mere omfattende. Spørgsmålet om fredsbevarende foranstaltninger i FN's regi er nu også blevet et vigtigt tema. Når statsministrene på mødet på Bornholm i august i en fælleserklæring udtalte sig om tilbagetrækning af de russiske tropper fra Estland, Letland og Litauen, var dette også en vigtig fællesnordisk markering.

Statsministrenes arbejde med nyvurderingen af det nordiske samarbejde har lagt vægt på det arbejde, som regeringerne har det direkte ansvar for. Men det ville være virkelig godt, såfremt Nordisk Råd og ikke mindst de nationale parlamenter nu gennemfører forbedringer i det parlamentariske samarbejde i Norden, bl.a. for at sikre størst mulig overensstemmelse i synspunkter om Europaspørgsmål på nationalt plan, i Nordisk Råd, i EØS' parlamentariske komité og i Europa-Parlamentet.

De forslag, som foreligger om det fremtidige samarbejde drøftes mellem de nordiske lande i de nationale parlamenter og ved Nordisk Råds session i Århus, 9.-11. november 1992. Statsministrene vil herefter fremsætte forslag til ajourføring af Helsingforsaftalen om det nordiske samarbejde til Nordisk Råds session i marts 1993 i Oslo. Det er statsministrenes intentioner, at forslagene gennemføres så hurtigt som praktisk muligt.

Justitsministerens redegørelse af 28/10 92 om volds kriminaliteten.

(Redegørelse nr. R 3).

Justitsministeren (Engell):

1. Udviklingen i volds kriminaliteten

Voldskriminaliteten og bekæmpelsen heraf har i de seneste år indtaget en fremtrædende plads i den kriminalpolitiske debat i befolkningen, i medierne og i Folketinget.

Det er der mange grunde til.

Voldskriminaliteten har gennem årene været stigende og har nu nået et helt uacceptabelt omfang. Der anmeldes flere og flere voldsforhold. I løbet af de sidste 10 år er anmeldelsestallene for vold steget med mere end 50 pct., ligesom volds kriminalitetens andel af de samlede straffelovsovertrædelser er steget kraftigt. Samme tendens fortsætter tilsyneladende i 1992. I 1. halvår af 1992 blev der indgivet 4.051 anmeldelser vedrørende vold. Det tilsvarende tal for 1. halvår af 1991 var 3.882 anmeldelser svarende til en stigning på 4,4 pct.

Samtidig er der grund til at tro, at der på dette område er et betydeligt »mørketal« – det vil sige voldsforhold, der ikke anmeldes eller på anden måde kommer til myndighedernes kendskab. Det gælder bl.a. i tilfælde, hvor volden udøves mod personer, der tilhører miljøer, hvor man normalt ikke søger politiets bistand, f.eks. rockermiljøer, eller mod mennesker, der f.eks. i kraft af et familieforhold eller andre nære relationer til gerningsmanden er tilbøjelige til at anmelde forholdet.

Hertil kommer, at det ikke er ualmindeligt, at volden udøves ved anvendelse af slag- eller stikvåben eller med slag og spark opøvet som led i kampteknik og således er af grovere karakter.

Endelig er det vigtigt at gøre sig klart, at volden ikke kun påfører offeret fysiske og økonomiske skader. Voldsudøvelse retter sig i lige så høj grad mod den enkeltes selvværd og mod følelsen af tryghed ved og tillid til samfundssordenen og medborgerne. På en række områder er man i disse år i stigende grad opmærksom på vigtigheden af at beskytte sådanne ikke-økonomiske værdier. Det må forekomme uacceptabelt, at disse værdier undergraves i kraft af den stigende volds kriminalitet.

Regeringen betragter således udviklingen i volds kriminaliteten som et stigende samfundsproblem. Selv om volds kriminaliteten er et gammelkendt fænomen og meget allerede er gjort for at bekæmpe volden, vil vi ikke blot passivt se til og affine os med denne helt uacceptable udvikling. Herved kunne volden få et